

Izraelsko potniško jet letalo moralo v Alžir

Trije Arabci prisilili pilota izraelskega potniškega jeta letala na letu iz Rima v Tel Aviv v Alžirijo.

ALŽIR, Alžirija. — Z bombami oboroženi Arabci, po italijanskih virih palestinski begunci, so prisilili pilota izraelskega potniškega jeta letala na letu iz Rima v Italiji z 48 osebami na krovu v Tel Aviv v Izraelu, da je krenil proti Alžiriji in pristal na tukajšnjem letališču. Grozili so, da bodo vžgali bombe in pokončali letalo. Izraelske oblasti so zaničkale vesti, da bi bil v letalu neki član izraelske vlade. Vodstvo letalske družbe El Al Airlines, ki mu letalo pripada, je izjavilo, da sta med 38 potniki dva ameriška državljana.

Letalo jet B 707 se je dvignilo večeraj zjutraj v Rimu in se usmerilo proti Liddi v Izraelu, dve uri kasneje je pilot letala sporočil, da je pristal na tukajšnjem letališču. Poleg 10 članov posadke letala je bilo v letalu še 12 izraelskih državljanov, 9 italijanskih in 17 drugih narodnosti.

Izraelske oblasti so se obrnile na Italijo, naj v Alžiriji posreduje za vrnitev letala in mostva. Ali bo Alžirija na to pristala, za sedaj še ni gotovo. Alžirija je namreč lani v juniju napovedala Izraelu vojno in te uradno še ni končala.

Fronta za osvoboditev Palestine, ki ima sedež v Kairu, je izjavila, da so izraelsko letalo ugrabili njeni člani, poseben za to izveščen tričlanski komandos. Alžirske oblasti so poslale tuje potnike ugrabljenega letala v Pariz, posadko letala in Izraelce v njem pa zadržale. Sodijo, da ugrabljenega letala kot "vojni plen", v njem ujetje Izraelce pa kot "vojne ujetnike".

Johnson bi rad potoval

WASHINGTON, D.C. — Predsednik L. B. Johnson bi rad kot prvi ameriški predsednik obiskal Japonsko, Sovjetsko zvezo in črno Afriko. Rad bi potoval, kot trdijo glasovi iz Bele hiše, tudi v Južno Ameriko, na Norveško in Finsko.

Glasovi o podobnih predsednikovih željah so krožili v javnosti že lani, vendar vojskovanje v Vietnamu potovanj ni dovoljevalo. L. B. Johnson je zmejitvijo letalskih napadov na Severni Vietnam in z izjavo, da ne bo več kandidiral napravil na svet splošno dober vtis in si pridobil celo nekaj naklonjenosti, vendar mora še vedno računati s sovražnim razpoloženjem. Spomnimo se samo, kako je bilo, ko so pripravljali obisk predsednika Eisenhowerja na Japonskem.

Vse kaže, da bo L. B. Johnson moral svoje načrte o potovanjih opustiti in počakati na njih izvedbo, ko ne bo več v — Beli hiši.

Vročje in soparno, možnost dežja. Najvišja temperatura okoli 86 stopinj.

Dr. Derlin Zinsou — bela vrana sredi črne Afrike

COTONOU, Dahomey. — Politična zgodovina črne republike Dahomey v Afriki je precej podobna politični zgodovini drugih afriških republik, kar jih je nastalo po vojni. L. 1965 so vojski pregnali civilno vladno in prevzeli oblast. Niso pa znali gospodariti, zato so jih pred Božičem spodili z vlade mlajši oficirski krogi. Ti so sedaj sami prišli do prepričanja, da niso sposobni za vladanje. Zato so izbrali dr. Derlina Zinsouja za predsednika in mu izročili vladno. To se je zgodilo 27. julija. Dr. Zinsou mandata ni odklonil, zahteval je pa, da mu izrazi zaupanje tudi 2,5 milijonski narod z glasovanjem, ki naj bo prihodnjega nedelje. Dr. Zinsou je ta teden na potovanju po deželi z namenom, da se pokaže javnosti in potegne za zaupanje. Ako bo prihodnjega nedelje zmagal na plebiscitu, bo sestavil vladno, drugače se bo umaknil.

Politični krogi v Cotonou kot tudi tuji diplomatje pričakujejo, da bodo volivci izrekli dr. Zinsou zaupanje, akoravno so proti temu tisti politiki, ki so l. 1965 pobegnili iz dežele in živijo sedaj v političnem begunstvu.

Da bo zmagal, govori še poseben razlog: državna blagajna je prazna, za plače uradnikom je treba imeti 1. avgusta \$1,4 milijon. Navadno krije De Gaulle take primanjkljaje. To bo storil tudi sedaj, toda zahteva, da oblast preide v civilne roke. Dr. Zinsou ima torej v rokah orožje, ki ga nimajo ne vojski in ne politiki v begunstvu.

Egipt podaril tempelj Združenim državam

ALEKSANDRIA, ZAR. — Vlada Egipta je poslala v Združene države starodavni tempelj iz Dendurja v zahvalo ameriškemu ljudstvu, ki je s svojimi prispevki pomagalo rešiti nubijske arheološke zaklade pred poplavo umetnega jezera, ki nastaja za Asvanskim jezerom ob Nilu.

Starodavni tempelj je bil razžagan v kamnite bloke in ga bodo ponovno sestavili v nekdanji obliki v Metropolitan muzeju v New Yorku v Združenih državah, kakor bo pošiljka prispela v nekako treh tednih.

Nemiri na univerzah delo "nove levice"!

Letno poročilo FBI trdi, da so nemire na naših univerzah v preteklem šolskem letu načrtno organizirale skupine "nove levice".

WASHINGTON, D. C. — Pred nekaj dnevi je bilo objavljeno letno poročilo FBI o vzrokih in ozadjih izgrezov in nemirov na naših univerzah v preteklem šolskem letu. Direktor E. Hoover poroča, da je bila večina teh izgrezov započeta in izvedena po naporih in načrtih podtalnih skupin, ki postajajo vedno številnejše in udarnejše. To so skupine "nove levice", katerih jedro je organizacija "Študentje za demokratično družbo".

"Zamisel nasilja kot sredstva za uničenje obstoječega družbenega reda je Nova leвица podedovala po komunistih starega kova, ki so se trudili leta in leta, da bi spodkopali osnove te dežele. To je bilo posebno vidno na letni konvenciji Študentov za demokratično družbo v E. Lansingu, Mich., v preteklem mesecu. Posebna skupina na tej konvenciji se je posvetila razpravi o raznih uspešnih sredstvih za načrtne napade na pravice vojaške naborne službe... govorila o rabi Molotovljevih koktajlov," pravi poročilo FBI.

Komunistična partija se je na svojo letni konvenciji v New Yorku nedavno sama pobahala s svojim deležem, ki ga je imela pri nemirih in izgrezih na naših univerzah.

Bivši minister Bolivije dal kopijo dnevnika Che Guevare Castru na Kubi

BOGOTA, Col. — Bivši član vlade Antonio Arguedas je povlekel v Cile in prosil tam za politično zatočišče, ko je prišlo v javnost, da je on posredoval kopijo dnevnika pokojnega Che Guevare, ki je padel v roke bolivijskim vojaškim oblastem, ko so Guevaro ujele preteklo pomlad.

Ko je Fidel Castro začel objavljati dnevnik na Kubi, so v Boliviji trdili, da je to potvorba, pa so končno le morali priznati, da je verodostojna kopija dnevnika, ki je padel v roke bolivijskim oboroženim silam.

V sinočnjem boju med policijo in črno tolpo v Clevelandu 10 mrtvih. Narodna garda pomaga delati mir

Vojaške vaje NATO v bližini ČSR odpovedane

BONN, Z. Nem. — Ze dolgo časa je imela NATO načrt izvesti v septembru letos obsežne vojaške vaje, ki naj bi se vršile vse od Schwartzwalda pa do neposredne bližine meje Češko-slovaške. Njihov cilj naj bi bil preskusiti možnosti zavrnitve napada z vzhoda. Vojaških vaj naj bi se udeležile vse skupine NATO, poleg zahodnonemških in ameriških tudi francoske.

Ko je prišla vest o nameranih vajah v javnost, je nemški zunanji minister W. Brandt proti njihovi izvedbi protestiral in zahteval, da se odlože ali premeste drugam, da ne bi mogli Moskva in njeni podporniki v sedanjem sporu s ČSR trditi, da imajo te vojaške vaje protisovjetski namen. Vojski so nekaj godrnjali, pa so se morali vdati, ko je Brandtov stališče odobril kancler dr. G. K. Kiesinger.

Včeraj je bilo objavljeno, da bodo vojaške vaje NATO prestavljene na drug čas in nemara tudi na drug kraj.

Humphrey skrbi radi volivnega programa?

WASHINGTON, D.C. — Predsednik L. B. Johnson je ukrenil vse potrebno, da bodo na demokratski konvenciji prihodnji mesec sestavljali demokratski volivni program njegovi ljudje. Tako bo ta slonel na delu sedanje administracije in nadaljevanju njenih naporov.

Podpredsednik Humphrey, ki bo po vsem sodeč izbran za demokratskega predsedniškega kandidata, s tem ni nič kaj zadovoljen. Zaveda se, da mu bo sodelovanje v Johnsonovi administraciji pri volitvah nekaka coklja, ki bi se jo rad znebil. Tega ne bo mogel, če bo strankina konvencija sestavila volivni program po Johnsonovih željah namesto po njegovih.

Sinoči okoli pol osmih je nenadno in brez pravega vzroka začela skupina črncev, oborožena z vojaškimi avtomatskimi puškami in opremljena z večjo količino streliva, streljati na policijski tovorni avto na Auburndale Avenue na vzhodni strani mesta v takozvanem Glenville črnskem področju. V boju, ki je trajal več ur, je bilo 10 oseb mrtvih, od tega trije policaji, 46 pa ranjenih. Na županovo prošnjo je poslal guv. J. Rhodes v mesto 200 narodnih gardistov, danes pa jim bo sledilo še večje število.

CLEVELAND, O. — Nepričakovano je sinoči prišlo v črnskem predelu Glenville na vzhodni strani mesta do spopada med črnsko, dobro oboroženo tolpo, in policijo. Črnci so brez vzroka začeli okoli pol osmih zvečer streljati iz pušk na policijski tovornjak na Auburndale Avenue. Ko se je boj razširil in je bilo streljanja iz zased vedno več, je policija celotno področje med Lakeview Road, Superior Ave. in Auburndale Avenue zaprla. V akcijo je vključila oklopne avtomobile, ki si jih je izposodila od Brinks Co. Črni napadci so se zabarikadirali, stisnjeni od policijskih sil, v stanovanjsko hišo na Lakeview Road in Auburndale Avenue in od tam streljali na policijo, ki je hišo oblegala. Med tem je prišlo do izgrezov tudi drugod vzdolž Superior Avenue med E. 105 in E. 125 St. Več poslopij je bilo zažganih, razbite šipe pri trgovinah, v katere so vdrle tolpe plenivcev.

V streljanju okoli stanovanjske hiše, v katero so se zabarikadirali črnci, so bili mrtvi trije policaji in vsaj trije civilisti. Število mrtvih civilistov je po zadnjem poročilu doseglo sedem. Skupno je bilo ranjenih 46 oseb, od tega 13 policistov. Nekateri od ranjencev so v kritičnem stanju.

Mestni župan Carl Stokes je preko televizije pozval prebivalstvo predela, kjer je prišlo do streljanja in izgrezov, naj ostane doma, če pa je na cesti, naj gre domov, da bo oblast lažje vzpostavila mir in red. Napovedal je najstrožjo kazen za vse, ki so izgrede začeli in pri njih sodelovali.

Ko je nastopila nevarnost, da pride do večjih izgrezov, je župan Stokes poklical guv. Rhodesa v Columbusu, ki je bil prav tedaj na banketu, kjer je govoril predsednik ZDA L. B. Johnson, in ga prosil za narodno gardo. Ta je prošnji ustregel in nekaj ur nato so bile na poti v vzhodni del Clevelanda že prve enote oborožene narodne garde.

Streljeni so bili od policije Lt. LeRoy C. Jones, Louis Goulonka in Willard Wolf. Vsi so bili smrtno ranjeni in jim v bolnici, kamor so bili pripeljeni, življenja niso mogli rešiti. Od mrtvih civilistov še niso vseh identificirali.

Policija ni mogla do ranjenih in umirajočih, ker je bilo nekaj časa streljanje premočno. Po ukazih predpostavljanih policija in gasilci niso šli globlje v črno naselbino, da ne bi padli v zasede. Tako je okoli ene ponoči gorel cel blok na E. 123 St. in Superior Avenue, pa gasilci niso mogli blizu zaradi streljanja.

Po poročilu prič je začela streljati na policijo skupina petih črncev, oboroženih z vojaškimi puškami in opremljenih s pasovi s strelivom. Ko je policija pritisnila od vseh strani proti njim so se zatekli v stanovanjsko hišo na 1383 Lakeview Ave. Po več urah obleganja in streljanja med člani tolpe in policijo je poslopje začelo goreti in je zgorelo. Po boju so našli ob zidu poslopja tri mrtvece, eden pa naj bi bil v samem poslopju.

Maj. gen. Sylvester T. DelCorso, poveljnik Narodne garde, ki je prihitel v Cleveland iz Akrona na razgovore s policijo, je izjavil, da izgleda po podatkih oblasti, da je bil sinočni črnški napad v Clevelandu del splošnega načrta za vso deželo, ki so ga izdelali črni nacionalisti.

— Oceansko pristanišče Montreala je dejansko 100 milj od Atlantika.

Iz Clevelanda in okolice

Pobiranje asesment — Jutri je 25. v mesecu, ko druživa običajno pobirajo asesment. Tajnica Društva sv. Marije Magdalene št. 162 KSKJ bo pobirala jutri, v četrtek, od 5. pop. do 8. zvečer asesment v šoli sv. Vida.

V bolnišnici — Dr. James Nousek Jr., sin Mr. in Mrs. James Nousek Sr., 17621 Schenley Avenue, je v Cleveland Clinic srečno prestal operacijo. Želimo mu skorajšnjega okrevanja.

Pogreb — Pogreb pok. Henryja F. Zormanana, o katerega smrti smo poročali včeraj, bo jutri, v četrtek, ob 9.15 iz Zeletovega pogrebnice zavoda na E. 152 St., v cerkev sv. Križa ob desetih, nato na Kalvarijo. Na mrtvaškem odru so danes od 2. popoldne do 9. zvečer. Pokojnikova hčerka Janice bo priletela na očetov pogreb iz Afrike, kjer je v Mirovnem zboru delala v Malaviju.

Danes odpro White City — Danes popoldne ob 1.30 bodo odprli kopališče v jezeru Erie pri White City.

Zelenjavo, sadje in sočivje uničujejo

BRUXELLES, Belg. — Pričelek sočivja, zelenjave in sadja je letos tolikšen, da v državah Skupnega trga ne vedo kam z njim. Da ne bi prevelika ponudba znižala preveč cene, so začeli gridelek enostavno uničevati.

V istem času strada v raznih delih sveta na milijone ljudi, posebno otrok, žena in starčkov.

Vojne konec tekom pol leta?

WASHINGTON, D.C. — V Pentagonu krožijo govorice, da ahko stavimo 1:7, da bo vojne v Vietnamu konec še pred umestitvijo novega predsednika ZDA 20. januarja 1969.

Zadnje vesti

MOSKVA, ZSSR. — Tu je bilo uradno objavljeno, da se bodo do srede prihodnjega meseca vršile v zahodnem delu ZSSR obsežne vojaške vaje, pri katerih bodo sodelovale tudi rezervne enote. Področje vojaških vaj sega neposredno do meje ČSR.

PARIZ, Fr. — Danes je prišlo do ponovnega sestanka med zastopniki ZDA in zastopniki Severnega Vietnama. Nihče ne pričakuje od njega kakakega trenutnega uspeha. Obe strani vojskovanje v Južnem Vietnamu nadaljujeta v dosedanjem obsegu.

SAIGON, J. Viet. — Enote ameriške 9. pehotne divizije so zavrnille napad rdečih na Saigon s področja Mekongove delte. V drugem spopadu v bližini Saigona je padlo preko 60 rdečih, medtem ko so bile ameriške izgube majhne. Do bojev je prišlo tudi v severnem delu Južnega Vietnama na področju Da Nanga.

CINCINNATI, O. — Sinoči je prišel sem na povabilo guv. Rhodesa na konferenco guvernerjev predsednik L. B. Johnson. V svojem kratkem govoru je poudaril, da njegova vlada ne bo pristala na nobeno koalicijsko vladno v Saigonu in sploh ne na nobeno vladno, ki bi bila Južnim Vietnamcem usiljena.

6117 St. Clair Ave. — Henderson 1-0628 — Cleveland, Ohio 44103

National and International Circulation

Published daily except Saturdays, Sundays, Holidays and 1st week of July

Manager and Editor: Mary Debevec

NAROČNINA:

Združene države:
\$16.00 na leto; \$8.00 za pol leta; \$5.00 za 3 mesece
Kanado in deželni izven Združenih držav:
\$18.00 na leto; \$9.00 za pol leta; \$5.50 za 3 mesece
Petkova izdaja \$5.00 na leto

SUBSCRIPTION RATES:

United States:
\$16.00 per year; \$8.00 for 6 months; \$5.00 for 3 months
Canada and Foreign Countries:
\$18.00 per year; \$9.00 for 6 months; \$5.50 for 3 months
Friday edition \$5.00 for one year

Second Class postage paid at Cleveland, Ohio

No. 141 Weds., July 24, 1968

Hladna vojna v Evropi

Hladna vojna med kontinenti je očitno ponehala. Ni je še čisto konec, pa vendar se je unesla do take mere, da jo komaj še opazimo. Močno se je namreč spremenila zunanja politika obeh glavnih sil v mednarodnih odnosih: Amerike in Rusije. Amerika ima svoje razočaranje v Vietnamu, doma pa dosti volivnih skrbi, Rusija pa ne more napraviti reda med komunističnimi strankami in to hromi njeno zunanjo politiko. Zato pri nas radi mislimo, da je hladna vojna ponehala po vsem svetu, pa ni tako. V Evropi traja na primer še kar naprej, morda je še celo nekoliko zaostrena, vendar ne toliko, da bi utegnili postati nevarnost za novo svetovno vojno.

Evropska hladna vojna ima svoj vzrok in povod v napestosti med svobodnim zahodnim evropskim delom in komunističnim vzhodnim. Hrbenica hladne vojne so seveda odnosi med Zahodno Nemčijo in Rusijo.

Ko je voditelj nemških socializmov Brandt prevzel vodstvo nemške zunanje politike, si je pred par leti postavil tudi cilj, da zboljša stike med Bonnom in Moskvo, ministrski predsednik dr. Kiesinger ga v tem odločno podpira. Brandt je torej opustil politiko dr. Adenauerja in dr. Erharda, ki se za zboljšanje stikov s Kremljem nista ravno napenjala.

Brandtova taktika je bila vsaj navidez realna in dosledna. Hotela ni le zboljšanja stikov med Bonnom in Moskvo, ampak tudi stikov med ruskimi sateliti in Bonnom. Brandt je torej hotel istočasno ubiti dve muhi z enim udarcem: približati Nemčijo Moskvi in moskovskim satelitom. Pokazalo se je kmalu, da je to zelo tvegana taktika, ki nič ne vpoštevata, ali vsaj premalo vpoštevata, kaj bodo na Brandtovo taktiko rekli v Kremlju. Da je bila tveganost prevelika, se je pokazalo prav v zadnjih tednih.

Moskva je namreč objavila nepričakovano celo vrsto diplomatskih dokumentov, ki jih je dobila iz Bonna, moskovsko časopisje je pa dodalo dosti kritične komentarje. Brandta je to hudo ujezilo. Saj so vse nemške diplomatske note na ruski naslov imele le en cilj: ublažiti napetost med obema državama. Poteza kremelske diplomacije je vse napore ubila z enim mahom. Med Moskvo in Bonnom so zavladali nekdanji hladni odnosi. Brandt upravičeno misli, da Moskvi ni sedaj nič do dobrih odnosov do Bonna, in ima prav. Če bo dosleden, si bo tudi moral priznati, da je to deloma zakrivil tudi sam.

Ko se je Brandt potoeval za boljše stike z ruskimi sateliti, je imel kar lep uspeh. Romunija je obnovila redne diplomatske zveze z Bonnom, Madžarska je tudi za tak korak, čaka samo na primerno priliko. Praga ni daleč od podobnega stališča, Brandt se pa napenja, da bi podobno razpoloženje ustvaril tudi v Varšavi.

Brandta ni podpiral pri taki politiki samo nemški kancler dr. Kiesinger. Kar odkrito so jo hvalile tudi vse socialistične stranke po vsem svetu. Saj so vse že site "partijske hladne vojne" med socialisti in komunisti. Je pa tudi dosti komunističnih strank. (na primer italijanska, jugoslovanska itd.) ki mislijo, da morajo socialisti in komunisti iskati živahnije zveze med seboj. Brandt je torej postal "junak dneva" med socialističnimi voditelji. To ga je zapeljalo, da je premalo vpošteval, kaj misli Kremlj o njegovi politiki do ruskih satelitov.

Kremlj ne misli nič kaj lepega o njej. Zameri vsaki satelitski državi, ki želi revidirati brez soglasja z Moskvo svoje stike z Zahodno Nemčijo. Kako vroča je ta želja, je pokazal slučaj Romunije. V Moskvi so tako zelo zamerili romunski zunanji politiki obnovo rednih diplomatskih zvez z Bonnom, da so obnovo javno napadli. Budimpešti so odkrito "odsvetovali" romunsko taktiko, Pragi pa med drugim hudo zamerijo, da govori vse preveč o novih stikih z Zahodno Nemčijo.

Stališče ruske politike nam mora biti razumljivo. Vsi sateliti po vrsti bi radi hodili po svoji poti v komunizem; to se pravi, ruska pot se jim ne zdi dobra, to pa smatrajo v Kremlju kot kľofuto njihovega komunizmu. Odtod izvira hladna vojna za železno zaveso. Sedaj ti pa pride nemški zunanji minister s politiko, ki očitno podpira satelitske želje po večji samostojnosti tudi v mednarodni politiki. Kaj pa potem še ostane Kremlju, ako bo vsaka satelitska država vodila svojo neodvisno zunanjo politiko? Kakšen pomen naj ima potem še Varšavska obrambna zveza? Ali ne bo povečana nevarnost, da bosta tudi nemški Ulbricht in poljski Gomulka spremenila svojo politiko do Bonna. Njuna dosedanja politika se je namreč do pičice krila z rusko.

Da se Moskva v domači komunistični hladni vojni ne počuti dobro, je jasno, saj tega ne tajijo niti v Kremlju. Pa ti pride sedaj nemški zunanji minister Brandt in vodi tako

politiko, ki podpira ruske satelite v boju za neodvisnost od Moskve!

Tako se je pokazalo, da domača komunistična hladna vojna vpliva tudi na hladno vojno v Evropi. Dokler bo trajala za železno zaveso, ni dosti upanja, da se bo polegla v zahodni, svobodni Evropi. Za železno zaveso bo trajala še dolgo, saj se sateliti ne bojijo danes Moskve tako, kot so se jo bali pred leti.

Brandt ima edino tolažbo v tem, da socialistične stranke ne odobravajo ruske politike do Zahodne Nemčije. Mislijo, da bi morala bolj vpoštevati Brandtove cilje. To bo imelo še drugo posledico: stiki med komunističnimi in socialističnimi strankami se ne bodo zboljševali. To bo med drugim bolelo tudi Tita, ki se stalno napenja, da bi pospešil prijateljstvo med socialisti in komunisti. Tako se bo podrla še druga njegova ideja. Ima res dosti razlogov, da je postal tako čemerjen.

Na kratko povedano: Čim bolj se zahodna Evropa trudi, da bi omejila hladno vojno z ruskimi sateliti, tem bolj to gleda postrani Moskva in tem manj ji je na dobrih stikih z Zahodom.

Pennsylvanski preprihi

(Poroča Majk)

Pittsburgh, Penn. — Čim bolj se pomikamo po času k zaključku tega dvajsetega veka, tem bolj so od dneva do dneva čudne razmere po svetu. Mislim, da bi moralo biti bolje, pa ni. Saj je človeštvo šlo že skozi toliko trdih in žalostnih preizkušenj, bi bilo misliti, da so ga preizkušnje izučile in izmordile — ali so ga? Na to vprašanje odgovarjajo politične in druge razmere današnjih dni.

Gospodarske, ideološke, politične in racionalne ideologije so tako različne in ene drugim tako nasprotni, da je trenje med njimi od dneva do dneva večje. Dogovori, pogodbe nimajo več veljave. Tisti, ki jih kujejo in sklepajo jih sami ne vpoštevajo. Od dneva do dneva se ravnajo kakor po vremenu, stalnosti ne poznajo nikjer.

Zadnje mesece je zlasti po zapadnih demokratičnih deželah (kolikor se jih da upoštevati kot take) politično življenje zelo razruvano in napeto. To povzročajo največ mednarodna gospodarska trenja. Tekmovanja v tehnikah izboljšujejo in zvišujejo proizvodnje. Slednje se dvigajo od leta leta. Vsega je več, kakor more svet počiti. To izpodnosa ene na trgu in stalnost se ruši. Cutijo to večji, tembolj seveda mali, ker jim to uničuje obstoj. Te krize rešujejo zopet vsak po svoje. Dvigajo ene, kjer mogoče, znižujejo stroške pri proizvodnjah, tu pridejo na vrsto delavci, ker znižanje stroškov pri proizvodnjah, jim znižuje zaslužek. Končno, ko se to kolo preurejanj (po sebičnih čifutskih načinih) obrne na okrog, vsi trpijo in v novih godljah so.

Taki slučajni ustvarjajo splošno nezadovoljstvo proti predstavnikom oblasti in vlad. Vse se pritožuje in zabavlja. Vse zahteva sprememb v vladah in drugod. Zahtevajo nove volitve, nove vlade. In po volitvah, je tu pa tam nekaj sprememb, a kmalu so zopet na starih potih, nekaj po lastnih krivdah, nekaj po krivdah drugih dežel in zopet nastanejo novi politični viharji, ker "pečenih golobov" nobena sapa, noben veter ne pripilja.

V takem položaju je svet in v takem položaju smo tudi mi v naših Z.D. Zraven imamo še druge socialne težave. Vsak stan je organiziran, doli od pometačev, gori do najvišjih uradnikov in profesionalistov. Vsak stan ima že svojo unijo. Če dobijo v eni uniji kak "kvoder" poviška, v drugih unijah jutri zahtevajo tudi in največkrat še malo več. Kje se bo jemalo? Tisti, ki plačujejo pravijo: Ne moremo. Nastopi oblast in poziva sporne stranke k spravi. Tudi oblasti imajo sitnosti z uradništvom. Saj se vsi stanovi poslužujejo stavk. Kako jih oblast rešuje? Ali zna čudeže delati? Take noči Bog politikarjem ne daje, kar tako. Kako potem? Rešujejo jih po svoje, namreč, če vidijo da javnost sočustvuje z zahtevami, istim ugođe, javnost

pa obdavi. Mislijo si, če tako želite damo, plačali boste pa sami. In tako take sitnosti v vseh slučajih sežejo zopet in zopet v naše žepe in stroške za iste nosimo vsi, hočemo ali nečemo.

Letos smo v volilnem letu. V Ameriki imamo v teh časih gospodarskih, političnih in drugih sitnosti, več kakor jih moremo prav rešiti. Kandidati obljubljajo vse vprek, kako bodo rešili, to in ono. Vsak ima svoje vrste "žavbe" za vse bolezni. Od mesta do mesta, potujejo po vseh državah, kakor so nekdo v prejšnjih časih vozili s kakim kljušetom zdravila (country doctors), ki so pomagala za vse bolezni in slučaje. O yes, ta in oni obljublja, da bo uredil to in ono, znižal izdatke, da ne bo vedno višjih davkov, itd., itd.!

So izjeme, nekateri pošteno mislijo. Niso vsi enaki, taki so razočarani potem, ko padejo bremena dolžnosti na njihove rame. A mnogo je tudi takih, ki si mislijo, glavno je, da pridem k skledi, kako potem, to prepustim bodočim...

Uspešno reševanje vseh sitnosti in težav, ki nas tarejo se tičejo nas vseh. Brez sodelovanja javnosti in vsakega izmed nas ne bo prave rešitve. Vsak izmed nas bi moral sprejeti na svoje rame del težav, potem bi bil uspeh. Drugače ne. To se tiče vseh od najvišje glave, doli do nejnižje. Cudež je le, da se tega ne zavedamo!

* TEŽAVE V JEKLARSKI INDUSTRIJI. — Združeni jeklarski delavci (United Steelworkers), so zahtevali pred mesecem mezdno povišanje povprečno okrog 90c na uro. U.S. Steel družba, zaposluje po svojih topilnicah in drugih delavnicah okrog 450,000 delavcev. Po poročilih vladnega delavskega urada prejemale jeklariji povprečno \$3.71 na uro. Družba U. S. Steel pa omenja, da jo delavci stanejo z vsemi obligacijami kot prispevki za starostno pokojnino in razne zavarovalnine do \$4.93 na uro. Zato ugovarja, da zahteva se previsoke. Dosedanji dogovor poteče sredi meseca avgusta. Upanje je, da se bo zahtevi ustreglo, vsaj delno, če popolnoma, bo odvisno od pogajanj.

Pri tem sporu, če se bo zavlekel bo dosti političnih prerekanj, ker pogajanja potekajo tik pred volitvami. Težave delajo temu tržno tekmovalnost tujezemskih jeklarskih podjetij, ki nudijo za jeklo nižje cene, kakor jih morejo pri obstoječih razmerah naše ameriške jeklarne. Mnogo jekla uvažamo zadnja leta iz Japonske, ki kljub temu, da je najprej precejšnja uvozna tarifa, pride še vedno ceneje, kakor domače jeklo, ker tu radi visokih plač, jeklo stane več. Konkretno nam dela po raznih evropskih deželah rusko jeklo, ki ga radi političnih ozirov ponujajo nalašč za nižje cene.

Tako ima naša trgovina v tujih trgih tekmece. Sicer naša višina tega izvoza ni tako visoka in radi tega ne tako pomenljiva,

ker radi Vietnamu potrebujemo dosti jekla za lastne potrebe. Prav radi tega je upati, da bodo jeklarjem ustregli, kar zahtevajo, če tudi drugače ne radi.

— Naj zadostuje za danes, pa še drugič kaj o čem drugem. Stari Majk

Kam v nedeljo? Vsi na Slovensko pristavo!

Cleveland, O. — V nedeljo, 28. julija, vabi Slovenska šola pri Mariji Vnebovzeti na svoj letni piknik na Slovenski pristani. Se ni dolgo tega, ko se je nekdo pritoževal, da je piknik enak pikniku in da so se jih ljudje že naveličali. Mirno lahko rečemo, da je piknik Slovenske šole iz Collinwooda vsako leto nekaj posebnega. Pridite že zgodaj, da se bodo otroci lahko do 5. ure že nakopali.

Ob petih bomo imeli pete litanije pri Spominski kapelici na Orlovem vrhu. Slišali bomo tudi kratek govor pokojnega škofa dr. Gregorija Rožmana. Marijo Pomagaj bomo prosili za zdravje našega župnika v pokouju preč. g. M. Jagra, ki je vsako leto tako rad prišel na Slovensko pristani in prepeval Mariji v čast, sedaj je pa že delj časa težko bolan. Prepričani smo, da se mu bo zdravje zboljšalo in da ga bomo še pozdravili na Slovenski pristani. Molili bomo tudi za pokojnega dobrotnika naše Slovenske šole g. Ernesta Terpina. Na vsako našo prireditve je vedno z veseljem prišel in vselej tako lepo poročal o uspehih naše šole v Ameriški domovini. Bog mu daj večni mir!

Po pobožnosti bodo otroci imeli nagradno tekmovalstvo, mi se bomo pa ob veseljih zvokih Hlasnikov prijetno okrepčali v gladni senci. Uspeh piknika je zelo važen za našo šolo, ker je skoro edini vir dohodkov. Nikoli ne nadlegujemo slovenskih trgovcev ali družtev za pomoč. Seveda z hvaležnostjo sprejmemo vsak dar, kadar se nas kako društvo spomni. Zato vas še enkrat lepo vabimo, pridite v nedeljo na Slovensko pristani in pomagajte Slovenski šoli, da jo bomo še par let imeli. Na svidenje!

Za odbor staršev

Frank Urankar

Novice iz Loraina v Ohio

LORAIN, O. — Vsakemu se enkrat stečejo leta, steče življenje, pa naj bo doma ali na poti, v postelji ali na plesu! Vsi pridemo na vrsto in vendar nam je hudo, ko se poslovi tako nenadno kdo od starih znancev iz naše srede.

Tako se je pred par tedni podal na počitnice v Kalifornijo rojak John Kozjan in njegova žena ter njun sin Edward s svojo ženo. Vozili so se z avto 8 dni, predno so prišli v Kalifornijo. John se ni dobro počutil, pa se je z ženo z letalom vrnil domov. Z letališča Hopkins pri Clevelandu, kamor je priletel iz Kalifornije, se je podal domov, kjer pa se ni dobro počutil. Odšel je v bolnišnico v Lorainu, kjer je 12. julija zatisnil za vedno svoje oči. Bil je 77 let star in bi bil prihodnje leto z ženo Angelo, roj. Pogorelec, praznovan zlati poroko. Pokojni je bil rojen v Steeltonu, Pa., pa se leta 1913 preselil v Lorain, kjer je do svoje upokojitve leta 1959 delal pri U.S. Steel Co. Bil je član Društva Ameriški Slovenci št. 21 ADZ, Društva sv. Cirila in Metoda št. 101 KSKJ in Društva Bled št. 17 SNPJ, bil je faran slovenske fars sv. Cirila in Metoda ter delničar Slov. nar. doma. Posebno znan je bil pri ADZ, ker se je udeležil več njenih konvencij, med njimi tudi zadnje. Zapustil je ženo Angelo, hčer Angeline Voytko in sina Edwarda, vnuke in vnu-

kinje ter sestro Ano Kaine. Pogreb je bil v ponedeljek, 15. julija iz J. Bodzash pogreb. zavoda v cerkev sv. Cirila in Metoda, kjer je župnik rev. L. Rupar opravil sv. mašo, nato na domače pokopališče na Kalvariji. Pogreba so se poleg velikega števila domačinov udeležili tudi predstavniki ADZ iz Clevelanda. Dragemu pokojniku naj sveti večna luč, njegovim sorodnikom ob tej nenadni izgubi iskreno sožalje!

Za 4. julija so pripravili drugič zapored tu krasno parado, ki so se je udeležili tudi Slovenski narodni dom. Rojak Edward Kos je na lepo okrašenem vozu s svojimi otroci igral živahne polke in valčke v tako navdušene gledalcev in sodnikov, da je bila Slovincem priznana prva nagrada.

Na vozu Slovenskega narodnega doma v sprevodu sta se vozila tudi dva zastopnika SND, prvi tajnik Louis Balant in prvi blaginik John Buchar. Dom je bil ustanovljen leta 1917 in se je v njem srečavalo, zabavalo in vzgajalo že več slovenskih rodov.

L. Balant

Pionirka z Zahoda piše

Valley, Wash. — Drago uredništvo Ameriške Domovine! Naj se Vam še jaz oglasim s par vrsticami z daljnega Zapada, iz države Washington, kjer se vedno živi manjše število slovenskih rojakov.

Kaj naj Vam najprej napišem? O vremenu, seveda, o katerem se običajno znanci najprej povprašajo. Letos imamo precejšnjo vročino in sušo. Toploter kaže od 90 do 100 stopinj F., kar je že precej. Farmarji imajo lepo vreme za sušenje sena, katero se dobro in hitro suši. Saj še pregovor pravi, da se seno dela pri soncu!

Obeta se nam srednje dobra letina, ker smo spomladi imeli sušo in dolgo mrzlo vreme. Šele proti koncu maja smo dobili malo dežja, da sta se opomogla trava in žito. Seveda tistim farmarjem, ki imajo namakovalne naprave, vse dobro raste, ker je toplo vreme, zemlja pa umetno namočena.

Vsem pa nihče ne more ustreči, zato moramo biti zadovoljni s tem, kar nam dobri Bog pošlje, ki je še vedno neskončni in edini Vladar neba in sveta!

Kot po navadi smo imeli tudi letos procesijo Svetega Rešnjega telesa. Mislim, da je v celi naši škofiji Spokane to edina tovrstna procesija. Pri fari sv. Jožefa imamo tudi lastno dvorano, kjer se vrše razne družabne prireditve. Oltarno društvo te cerkve je zelo delavno, dohodki se porabijo v cerkvene namene.

Sedaj pa še nekaj žalostnih vesti, brez katerih v življenju pač ne gre. V torek, 28. maja '68, nas je po več kot enoletnem bolehanju za vedno zapustila moja ljubljena hčerka Rezika, poročena Dodd, stara 55 let. Zahrbna bolezen — rak na pljučih — ji je končala življenje. Tukajšnji duhovnik Rev. Bernard Schiller je dne 1. junija opravil za pokojno v cerkvi sv. Jožefa sv. mašo in pogrebne molitve, nato pa smo jo prepeleli v Spokane, Wash., ter jo položili k večnemu počitku poleg njenega moža Harryja Dodga, ki je umrl pred 14 leti. Krsto je krasilo veliko rož v znamenje prijateljstva in priljubljenosti in tudi svetih maš je bilo mnogo darovanih. Moja pokojna hčerka je zapustila tudi štiri sestre, dva brata, nečake in nečakinje ter več drugih sorodnikov.

Dne 3. julija 1968 zjutraj pa je Jack Tomsha našel svojo mater Mrs. Frances Tomsha mrtvo v postelji. Več let je bolehal za srčno boleznijo, kateri je sedaj na naglo podlegla.

Tudi za njo je bila sv. maša zadušnica darovana v tukajšnji cerkvi sv. Jožefa in to v soboto, 6. julija, ob devetih dopoldne. Daroval jo je Rev. Bernard Schiller. Po sv. maši je bil pogreb na tukajšnje pokopališče poleg cerkve, kjer večji del počivajo vsi tukajšnji Slovenci. Tudi njeno krsto je krasilo veliko rož v znak prijateljstva in bilo darovanih veliko sv. maš.

Pokojna Frances Tomsha je bila mati 14 otrok, od katerih jih živi še deset, šest sinov, Joe, Stanley, Jack, Matt Louis in Leo, ki so nosili krsto pokojne matere na pokopališče, in štiri hčerke, Annie Herman v Salemu, Ohio, Mary Linkie v Chewelah, Agnes Lee v Seattle, Wash., in Elizabeth Gradišek v državi Illinois. Pokojna je zapustila tudi več drugih sorodnikov v Ameriki in v Sloveniji.

Zanimiva, a tudi težka je bila njena življenjska pot. Pokojna Frances je bila rojena 25. septembra 1884 v Zlebah — Stešca pri Medvodah, po domače Srba-voja Franca. Leta 1905 je oče France, ki je že bil v Ameriki, poslal denar za pot za dva sinova: Franceta in Lojzeta in za hčerko Francko. Vsi trije so bili mladi, okrog dvajset let so imeli. Že leta 1906 se je Frances poročila z Matevžem Tomsha. V tistih pionirskih časih, je bilo v novi domovini še dvakrat težko. Njeno življenje ni bilo posuto z rožicami, pač pa tudi s trnjem in pelinom kot marsikateri izseljeniški materi pred več kot pol stoletja, ko so se začeli Slovenci naseljevati po "home-stedih" in si ustvarjati domačije in čisti polja. Trda je predla pred pol stoletja za kosček vsakdanjega kruha, toda čas zaceli najostreje in najgloblje rane. Na stara leta, ko je pokojni predsednik Roosevelt potrdil starostno pokojnino, so se časi izboljšali in se je tudi našim zaslužnim pionirjem boljše godilo. Pokojna Frances je bila dobra in verna slovenska žena in mati, zvesta članica Oltarnega društva. Naj počiva v miru poleg svojega moža Matevža in treh malih otrok, ki so ji umrli v nežni otroški dobi.

Blagor mu, ki se spočije, v črni zemlji v Bogu spi. Lepše sonce njemu sije, lepša zarja rumeni...

Vsem Slovincem in Slovenkam po širni zemeljski obli, posebno pa vsem naročnikom Ameriške Domovine pošiljam prav lepe pozdrave!

Mrs. Margaret Tomsha
(Kvašukova iz Zg.
Pernič, rojena Torkar)

IZ NAŠIH VRST

Toronto, Ont. — Upravi Ameriške Domovine! Priloženo pošiljam denarno nakaznico za julijev 18.00 za ponovno enoletno naročnino Ameriške Domovine, katere mi bo v kratkem zapadla. Ker se tukajšnji gošta pripravljajo na štrajk, vseeno upam, da to pošiljko še pravočasno prejmete.

Z vsem spoštovanjem, vdani.

Frank Levec

Brooklyn, N.Y. — Spoštovano uredništvo! Prilagam denarno nakaznico za celoletno obnovo Ameriške Domovine, en dolar pa sprejmite v pomoč listu. Zaradi naročnino raje malo preje obznan, da Vam prihranim delež z obvestilom.

List mi ugaia, le to moram pojamrati, da ga mi pošta zelo neredno dostavlja. Sem se tukaj že večkrat pritožila, pa nič ne pomaga. Mislim, da so neredne dostave krivi vsakovrstni poštni uslužbenci, ki so zadnja leta dobili delo pri poštnih uradih. Želim Vam ljubeega zdravja in vse v uredništvu lepo pozdravljam!

Helen Pellich

F. S. FINZGAR:

MIRNA POTA

I Rudi mu je bilo ime. Kako bi drugače odločil oče — visok državni uradnik? Za Janeza ali za Primoža ga ne bodo pokrstili, ko je bil sam prastolonaslednik Rudolfa. Ali naj kličejo sina tako odličnega gospoda s kmečkimi imeni? To bi ne bilo spodobno. Zato je bil Rudi tudi vzgojen, kakor se spodobi. Obleden, kot se za takega sina zagre, v vedenju brez spotike. Do ljudske šole ga je spremljala mamica, do gimnazije mu je nosila šolsko torbo hišna. Strogo mu je bilo naročeno, da se mora odkriti vsakemu profesorju, čeprav ga nič ne pozna. Ta ukaz ga je zapeljal, da je pozdravljal tudi višješolce. Ti so bili v tistem času že brkati, celo bradati možakarji. Časih ga je sošolec dregnil s komolcem, ko je takega brkača pozdravil, in mu razložil: "To je študent, ni profesor! Kaj se mu odkri-vaš?" Ko se je nekega dne globoko priklonil študentu s silnimi brkami in dolgemu kakor natiška prekla, je ta študent stopil smehljaje se do njega in ga poučil: Fantič, nikar se ne odkrivaj nam, ki smo študenti kakor ti. Tudi tole gosposko kajnico s knjigami bi že sam zmoget in ti ni treba še hišne na pomoč! Servus, fantič!" Rudi je zardel do ušes, zardela je tudi lepa hišna. Hitro mu je izročila torbico in izginila. Po tem dogodku si je Rudi sam nosil torbico.

V šoli se je takoj prvo uro, tako ga je poučil oče, usedel v prvo klopi na koncu. V klopi je bilo prostora za šest učencev. Razrednik si ga je z veseljem ogledal in potrdil njegov sedež. Rusobradi profesor je imel veliko zaupanje v gosposke učence. Tam zadaj so se naselili kmečki glavani in za njimi tisti meščanski fantini ki so dobobra poznali vso Ljubljano in se skozi ljudsko šolo ljudsko šolo pretolkli le s korenitnim ponavljanjem. Tak je bil začetek Rudijevega gimnazijskega šolanja. Brez posebnega truda so njegova spričevala imela samo en red, ki se mu pravi "odlično". V višji gimnaziji se je razžarela pamet tudi kmečkim glavanom. Zlasti dva sta se spustila v tekmo z Rudijem; a ta dva sta brez posebnega napora grozila Rudiju, da ne bo več prvi. Rudija je popadel strah. Res ni bil brez darov, a več je dosegel s pridnostjo. Zato je začel žrtvovati nočne ure za uk, da bi ga tekmeča ne prehitela. Dotekla sta ga, a Rudi je bil vendar prvi. Ko so abiturienti praznovali slovesno razhodnico, se je je udeležil tudi Rudi. Prvič je bil v krčmi v družbi svojih sošolcev. Bil je nekam neroden in ves tuj, da so se mu skrivoma nasmihali. Ko je pa pozdravil in zahvalil navzočnega razrednika s sijajnim govorom, kamor je vpletel polno latinskih in grških stavkov, in nazadnje končal s kitico Prešernove "Zdravice", je omizje zahrumelo in mu zares od srca čestitalo. Ko se je razrednik poslovil, je brž za njim odšel Rudi. Vse prigovarjanje tovarišev ga ni udržalo. Strt in truden je prišel domov. Teden dni je nekam otožen poleževal, da je očeta zaskrbelo. Odvedel ga je k zdravniku. Ta je dognal, da je živčno ves zdelan. Vsaj leto dni naj počiva. Naj ne študira, dokler se ne okrepi. Zares. Ne knjige ne časnika ni mogel brati. Celo leto ne. V glavi mu je brnelo, ob knjigi ga je napadala omotica. "Počitek in mnogo mora v naravo, v gozd, na polje!" je bil zdravnikov ukaz. Natančno ga je izpolnil. Lovil je metulje, iskal hroščev, tudi rastlinstva se je lotil in si nabral lepe zbirke. S tem je pregnal živčno oslabeledost in po preteklem letu je šel za enoletnega prostovoljca k vajakom.

Telesno in duševno spet čil je odlično zmagoval vojaške vaje in pri naučnih predmetih prehitel tovariše. Potem je krepak odšel na Dunaj. Na univerzi je ostal prejšnji, dobro vzgojeni, pridni Rudi. Rad je prisluhnul operi, stopil časih v dramo, zelo redko se je za kako uro pridružil akademskim študentom pri veseli večerni popivki. In tako se je Rudi prvi izmed sošolcev poslovil od Dunaja in prinesel domov doktorsko diplomu. Doma ga je mamica objemala in mu močila lice s solzami veselja. Celo oče, resen in trd višji pravni svetnik, je bil ali ganjen ali tako ponosen na sina, da se je dvakrat po nepotrebnem useknil in z robcem zakril solzo. Tako je Rudi postal mož in ob očetovi roki stopil po kratkih počitnicah takoj kot pripravnik v državno službo. Tudi v tej je bil vzor, vsem. Ko je po dveh letih dokončil pripravniško dobo, je bil nameščen v podeželskem mestu. Mamica je možu hudo zamerila, ko se ni potegnil zanj, da bi bil ostal doma. "Ne boj se, dragica, in se mi ne cmeri. Tudi jaz sem obredi tri mala mesta, preden sem prišel v Ljubljano. Zivljenje tako zahteva. Od klina do klina moraš plezati, preden prideš na vrh." Slovo mladega doktorja od doma je hotela mamica slovesno praznovati. Povabila je strica, tri svoje sestre — Rudijeve tete — in še nekaj svojih prijateljic. Čeprav možu vse te poslovnice ceremonije niso bile nič pogodu, se je pač vdal. Mamici je tako velevala silna ljubezen do sinčka edinčka, a nič ni skrivala, da se je hotela z mladim doktorjem tudi postaviti. Zato je bila večerja tako gosposka, da so celo stare tete, meščanke bogatih hiš, pri vsaki jedi od začudenja in pohvale sklepele roke in iskale besed, kako bi vse te umetne dobrote zadostno prehlavile.

Ko se je bližala večerja koncu, je vstal oče, segel po šampanjki in goste prisrčno zahvalil, da so se udeležili poslovnice večera. Potem se je obrnil do sina: "Ljubi Rudi! Poslavljaš se, da kot samostojen mož primeš za delo. V trideseto leto stopaš — to je Gospodovo leto. Dozorel si. Nič več ti ni treba ne mojega ne maminega vodstva. Bodi varuh pravice, a nikoli ne pozabi ljubezni do vseh, ki zaidejo. Bog s teboj na poti skozi življenje!"

Šampanjka je počila, družba je ganjena pozdravljala poslavljajočega se doktorja. Sin je pretresen odgovoril:

"Oče, vse deslej si mi bil vzor delovnega in pravičnega moža. To mi ostaneš do smrti!"

Večer se je zategnil prek polnoči. Slovo samo je trajalo lep čas, saj so tete Rudija poljubljale, mu stiskale roke in mu prerokovale sijajno prihodnost.

Ko so gostje odšli, je mamica spremila Rudija v njegovo sobico in mu, žareča od šampanjca, skrbno naročala: "Rudi, lepo te prosim, pazi, da te ne ujame kaka ženska. V malih gnezdih so na take, kot si ti, kakor ose na med."

"Lahko noč, mamica!" je rekel Rudi nekam malomarno z rahlim nasmehom in si pričel slačiti suknjič. Mamica je odšla, da si nerada, in pri vratih še enkrat ponovila: "Pazi, pazi!"

(Dalje prihodnjič)

LEPO PROSIMO:
Poravnajte zapadlo naročnino že ob prvem obvestilu. Prihranite nam delo in nepotrebne stroške. Omogočite našemu listu dober nadaljni razvoj. Hvala!

POGLED NA PISO

Julija Meredith je oblekla za ta večer svojo smaragdo zeleno obleko, ki je zelo pristajala njenim živahnim očem, temnim lasem in bledemu obrazu. Prižgala je vse luči v dnevni sobi, poravnala blazinice na kavču, a eno izmed njih je predela na udoben moder naslanjač. V drugem, prav takšnem naslanjaču je sedel mož Charley. Malo predem je prišel domov, se okopal, preoblekel in vzel časnik. Videti je bil zdrav in svež.

Trudila se je, da bi ne bila preveč zaposlena s pripravi, ker bi Charley sicer lahko pomislil, da ji je obisk Coltonovih tako pomemben. Vedela je, da ima Charley rad Sama in Angelo Colton. Bila sta idealna sosed, zakonski par z dvema dobro vzgojenima otrokoma. Prijateljstvo z njima je bilo prijetno. Charley je bil včasih ljubosumen, zdela se mu je, da je njegova žena v svoji prirodnosti z ljudmi preveč prijazna. Tedaj je utihnil in ostal tako nem ves večer. Pozneje, ko sta gosta odšla, je Julija čutila, da komaj zadržuje jezo. Včasih je tudi izbruhnil.

Ko je na vratih zazvonilo, je Charley odložil časnik. Zena se mu je nasmešnila in odšla k vratom.

"Končno!" je vzkliknila. — "Srečna sem, da sta se vrnila." Pristrčno je objela Angelo. Nato se je vzpela na prste in poljubila Sama na lice. "Vstopita in sedita! Imenitna sta videti, vsa sta porjavela. Kaj je v Italiji avgust tako sončen?"

Sam je razdelil darove, ki sta jih prinesla iz Italije. Charley je ponudil pijačo. Julija je raztrgala ovoj svojega darila in našla v njem lepo, veliko slamnato torbico. "Oh, kako je lepa!" je vzkliknila.

"Iz Firenc je," je rekla Angela. "Mesto je lepo kot sanje. Poleg tega lahko tam kupiš čudovite stvari iz slame in iz usnja. Ne moreš si misliti, kako so lepe."

Julija je odprla svojo novo torbico in našla v njej smešnega majhnega oslička, prav tako iz slame. "Kaj je to?" je smehljaje se vprašala.

"To je Samova podoba!" je rekla Angela.

"Zares sta čudovita!" je vzkliknila Julija.

Medtem je Charley odvil svojo darilo: lepo usnjeno škato, v kateri so bili gumbi za manšete. Tudi on je vzkliknil od presenečenja. Darilo ga je navdušilo.

"Sedita že, popijta kaj in pripovedujta o svojem potovanju po Italiji! Kdo ve, morda se bova tudi midva nekega dne odpravila tja."

Coltonova sta pripovedovala o svojem potovanju. Angela je navdušeno opisovala neko cerkev v Raveni. Julija je opazovala Sama, kako je smehljaje se in z zanimanjem gledal svojo ženo.

To je zelo neumno od mene, je pomislila Julija, saj sem odrasel človek in vem, da moram svoje življenje in svojega Charleya jemati takšna, kot sta. Tega, da je Charley ljubosumen, če ona posveti več pozornosti komu drugemu, in da ne mara otrok, ni mogoče spremeniti. S tem se mora sprijazniti. Ona je to že tudi storila.

Vendar je vedela in tega ni hotela priznati niti sebi: komaj čaka, da gre Sam pozno popoldne mimo njunega vrta in obstane, da ga občudoval njene vrtnice. Ona tedaj presenečeno dvigne glavo, kot da ga ni pričakovala. Ob pogledu na vitkega, nasmejanega in prijaznega možkega ji je tako tesno pri srcu, da se ji "Dober večer, Sam," zatakne v grlu.

"Oprostite, moram v kuhinjo," je rekla in izpila svoj kozarec ter odšla, a se je zopet kmalu vrnila. Angela je dalje veselo pripovedovala o Sorrentu, kjer je hotel zgrajen na grebenu, visoko nad Sredozemskim morjem. S Samom sta sedela v mraku na balkonu svoje sobe, pila "cinzano" in opazovala brezkončno modrinu.

"Na eni strani sva videla obri- se Caprija, na drugi Neapelj. Teh srečnih trenutkov ne bom nikdar pozabila."

Zivahen pogovor je tekel dalje. Nenadoma je Julijo prevzel občutek globoke osamljenosti. Tako si je želela, da bi tudi ona s Charleyem doživela kaj takega. Opazovala je Charleya, ko je točil pijačo, in zdela se ji je, da so njegova usta nekoliko mehkejša in brada manj toga kot sicer.

Charley in jaz morava vse- kakor potovati v Italijo, si je

misllila. Naredila bova načrt, naročila sobo, morda se bova tudi nekoliko učila italijanski — to bo čudovito! V Benetkah, v Rimu, v Florencah bova morda našla to, kar sva izgubila: recept za srečo. —

Krožnik s pecivom je postavila na pladenj, na katerem so bile že skodelice za kavo. Kuhinja je prijetno dišala po kavi. Julija je zopet stala pri štedilniku in čakala, da bi kava zavrela. Nenadoma se je ob njej pojavil Sam. Pobra! je krožnike in jih prinesel v kuhinjo.

Trenutek ga je molče gledala. "Hvala," je slednjič rekla in vzela krožnike.

"Lahko še kaj pomagam?" je vprašal Sam in se smehljaj. Seveda, to je prijazen sosedni nasme, je pomislila. Ne sme si delati nobenih utvar. No, zavedela se je, da ji je za trenutek zastal dih...

"Angela pripoveduje Charleyu o Benetkah," je rekel Sam. Poskušala se je nasmešiti. "Kava bo kmalu kuhana, lahko odneseš pladenj v jedilnico." Hotela se je pošaliti: "Kaj bi počela jaz brez tebe?"

Nenadoma se je zavedela, da Sama Coltona ljubi, da ga spoštuje, da ga obožuje.

"Se nekaj je, česar ne bom nikdar pozabil," je rekel Sam. "Z Angelo sva se peljala z vlakom od Neaplja do Rapalla. Dolgo potovanje, od poldneva do pozne noči. Na obeh straneh proge so cveteli oleandri, beli in rožnati." Julija ga je pogledala. Tudi on jo je gledal in se smehljaj, a njegov pogled je bil nekje daleč. "Zvečer sva se peljala skozi Piso. Samo mimogrede sem lahko pogledal na višeci stolp. Zelen sem si, da bi ostal tam en dan, a bilo je prepozno, da bi spremenila program potovanja." Resignirano je skomignil z rameni.

Postala je žalostna. Da! Ko je prepozno, potem gre človek po določeni poti. Ali je morda hotel povedati, da tudi on pozna neizpolnjeno hrepenenje? Ali je le ona tako razumela njegove besede, ker si je tega želela. "Pazi!" je rekla. "Pladenj je te- žak." Vzel je pladenj in ga odnesel v sobo.

Zares sem neumna in smešna, si je misllila. Dva majhna kozar- ca vina in že sem pijana. Rada imam oba, Sama in Angelo, si je govorila. Vesela sem, da sta sreč- na v zakonu. Vem, da je tudi

TONY KRISTAVNIK
PAINTING AND DECORATING

Telephone: 946-8436

moj in Charleyev zakon v glav- nem dober.

Ko sta Coltonova odhajala, sta Julija in Charley stala na pragu in gledala za njima. Julija je prišla Charleya za roko. "Bil je lep večer," je rekla. Charley se je molče odmaknil. Pričela je tiho mrmrati kot vedno, ko so ji v oči silile solze.

"Ali moraš ljudi vedno po- streči z izbranimi jedmi? Vsem se hočeš prikupiti, samo meni ne!"

Odgovorila je, kot je v zad- njem času vedno odgovarjala: "Skupaj bova v dobrem in sla- bem, v sreči in nesreči. Jutri ti bom pripravila tvojo najljubšo jed: pečenega piščanca s krom- pirjem."

"Dovolj mi bo tudi sendvič," je mrmral on. "Danes sem pre- več jedel."

Julija se je silila, da bi se na- smehnila. A to je bil krčevit, ne- naraven smeh, ki ji je ostal na obrazu kot zmrznjen tudi po- tem, ko je Charley odšel v sobo in jo pustil samo v kuhinji pri pospravljanju.

Pozneje je odšla v sobo in se- dla v drugi naslanjač, nasproti Charleyu. Nekaj imava vendar skupnega, je pomislila, imava enaka fotelja.

Na mizi je še vedno stal osli- ček. Ime mu moram najti, je pomislila Julija...

F. Sabath

Dunaj gleda z mešanimi občutki proti Pragi

DUNAJ, Avst. — Če izpustimo Zahodno Nemčijo, gotovo nobena država ne sledi dogodkom v Pragi s tako pozornostjo kot Avstrija. Avstrija ima dolgo skupno mejo s Čehoslovaško, zveze med obema deželama ni mogla zamoriti ne Masarykova ne rdeča Čehoslovaška. Se vedno so med češkimi komunisti bivši češki socialisti, ki so se kdaj družili z avstrijskimi sodrugi v isti stranki.

Poleg tega je sosedstvo rodilo celo vrsto obmejnih gospodar- skih stikov, ki jih tudi nespo- sebnost režima A. Novotnega ni mogla uničiti. Prijateljskih zvez med levičarji v Pragi in na Du- naju je torej dosti. Zato je razu- mljivo, da na Dunaju želijo vsi brez izjeme, ne samo avstrijski socialisti, vse dobro češkim napotom, da ustvarijo lastno pot v socializem.

Kot druge mori tudi Avstrije vprašanje, ali ne bo novi češki režim podlegel ruskemu pritisku. Mnenja o tem so na Du- naju zelo deljena, vendar je optimistov več kot pesimistov. Seveda želi avstrijska vlada pomagati češkemu režimu, kar se le da. Veliko pa narediti ne more. Avstrijski zunanji mini- ster je že govoril s češkim v Bratislavi, seveda le o tem, ka- ko bi Dunaj in Praga poravnala razne sporne gospodarske za- deve. Morda so bili ti uradni razgovori le zavesa, ki so se za njo vršili čisto drugi, politični razgovori. Vsekakor je avstrij- ska vlada izjavila, da njeno zani- manje za ureditev spornih pred- metov ne pomeni želje, da bi se vse skupaj kmalu uredilo. Tem- po pogajanj je torej prepuščen Pragi. V Pragi so to gesto dunaj- ske politike zelo dobro razumeli.

Draginja gre svojo pot

WASHINGTON, D.C. — Ra- ven cen se je v prvih šestih mesecih dvignila za okroglo 2%, kar pomeni 4% na leto. Med tem so se plače in mezde dvignile v prvem trimestrju za 5,8%, v dru- gem pa za nad 6%. Sedanja me- zna pogajanja, na primer v jek- larski industriji, napovedujejo, da se naraščanje plač in mezd ne bo zaustavilo. To se pravi: plače in mezde naraščajo za 50% hitreje kot cene in seveda tudi

hitreje kot delovna storilnost. Vse to je dalo odboru za stabil- nost cen, ki ga je Johnson usta- novil pri svojem kabinetu, po- vod, da je ponovno naslovil na unije in podjetja poziv, naj zavrejo naraščanje mezd ter plač in seveda tudi cen.

Če smemo kaj dati na skuš- nje, bi rekli, da je sedanji poziv ravno toliko vreden kot vsi prejšnji. Prejšnji so vsaj vživali Johnsonovo podporo, sedanji pa še tega nima. Sicer pa, kdo bo na Johnsonov podpis kaj dal, ko ve, da bo 20. januarja zgubil svojo veljavo.

Ne bi vsega tega, navajali, ako ne bi številke podprle našo na- poved, da zadnje povišanje dav- kov ne bo takoj rodilo posledic, ako jih bo kaj. Če se bodo posledice pokazale, se bodo šele pri- hodnje leto. Šele takrat bomo videli, ali lahko upamo na tako stabilne cene, kot so bile med leti 1955 in 1965. Bojimo se, da bomo morali na podobno deset- letje čakati morda tudi celo desetletje. Med tem nas bo pa tepla draginja po vseh pravilih.

Evropske ladjedelnice tekmujejo z japonskimi

ROTTENDAM, Hol. — Evrop- ske ladjedelnice so začele zniževati cene, tako ponujajo za neka- tere ladijske gradnje do 20% nižje cene kot japonske. Posle- dice tega je, da so v zadnjih mesecih dobile že vrsto naročil, ki so šla preje na Japonsko. Evropski graditelji ladij imajo obilnejšo skušnjo in lahko nu- dijo naročnikom tudi večjo in boljšo izbiro, kot trdijo v tukaj- snjih ladjedelnica.

Glavni vzrok je vendar v stal- no naraščajočih plačah in cenah surovin na Japonskem. Te so bile pred 3 leti še sorazmerno veliko nižje od onih v Evropi in seveda še bolj v Ameriki. Sedaj so plače porastle v taki meri, da je razlika z onimi v Evropi so- razmerno majhna, s tem pa je nastopila možnost učinkovitega tekmovalja.

Japonska je prva začela gra- diti supertankerje s 100,000 in sedaj že s preko 200,000 tonami. V tem menda še vedno vodi, v ostalih vrstah ladij, pa je Ev- ropa zopet uspešno v tekmi. V zadnjih mesecih so evropske ladjedelnice dobile naročila za 24 novih velikih ladij.

Moški dobijo delo

Custodian — Middle-aged 11-suite apartment. Lake Shore Blvd.; part rent free. Call KE 1-8092. (142)

Ženske dobijo delo

Help wanted — Female Girls 30-40, for Westlake area. Good pay, short hours. Car needed. Please call: 331-4048. (144)

MALI OGLASI

V najem Oddamo 4 neopremljene sobe, mirnim ljudem srednje starosti, zgoraj, Blizu E. 185 in E. 200 St. blizu trgovin in transportacije. Kličite 531-0371. (142)

Hiša naprodaj za eno družino, štiri sobe, zaradi bolezni in starosti. Kličite 486-5396. (144)

V najem Tri neopremljene sobe, ko- palnica, furne. Vprašajte na 1193 E. 60 St., ali kličite HI 2-2009 po 7. uri zvečer. (144)

Lastnik prodaja Eno dvodružinsko hišo, 5-5, in eno enodružinsko hišo, 7, na enem lotu, na 6705 Bonna Ave. Oglasite se osebno ali kličite 391-3720. — (30,31,5,6,8,12,14 15 21 22 avg)

PRESTAL JE SKUSNJO — Novo britansko letalo za 10 oseb je prestalo uspešno pre- skušnjo, ko je pristalo in vzletelo s krova letalonosilke Hermes. S tem je dokazalo, da potrebuje za vzlet in pristaneke skrajno mal prostor.

D. RAULJEN:

Mrtvi ognjenik

"Če bo treba, če ob kazalo... kdo bi segal tako daleč! Nikar me ne izpoveduj, rajši ti meni povej, kako si si zamislil življenje! Če dovoliš; kar takole... umetnik, sicer po božji volji, ampak brez stalnih zaslužkov... to, dragi moj, ni življenje."

"Življenje! Mar ti živiš? Ali je to, vse to, kar počenjaš, vredno velike besede: življenje! Posli, zaslužek, zabava, vrtljak samega poslovanja in zabave in užitka, zlaganega užitka, mar je to življenje? ... Prav, ne bom te izpovedoval, svoje življenje pa si bom sam krojil. Nikjer in nikogar še nisem prosjačil milosti in je tudi poslej ne bom."

"Nu, nu, nikar tako burjasto. Ti si umetnik, dobro. Jaz sem gospodarstvenik. Ti ustvarjaš, jaz poslujem. Jaz brez umetnosti lahko živim, ti brez kupcev ne moreš. Toda treba je, da umetnost podpiramo. Podpiram jo tudi jaz. Prosim, samo besedo, pa te priporočim pri znamih in ljubljani, celo štipendij bi se našel, načinov podpore je mnogo..."

"Pustiva prazno razdiranje, Ignacij. Še enkrat: ali si kupil kmetijo samo zato, da si spravil nekaj denarja na varno, torej iz gole špekulacije? Ali pa si se morda vendarle zagledal v tole čudežno lepoto, ki se ti ponuja tako obilno, kakor da je sam ljubi Bog na široko odprl svojo darežljivo dlan? Povej, Ignacij, ali je v tebi kaj pridla človeka, ki mu vendarle ni samo do denarja in do tistih plehkkih užikov, v kakršnih se utaplja dan za dnem večina naše gospode?"

Ignacij Orehek se je v zadregi zahetel.

"Saj si mi nastavil kar nož na prsi! Dovoli, da premislim. Se nikoli nisem razmišljal o tem."

"Le premisli, Ignacij! Še boš klican na odgovor!"

"A, to se izvrstno čuje. Ti me boš klican na odgovor. Prav, odgovoril bom pod pogojem. Da tudi ti meni odgovoriš, če vprašam naravnost: kaj nameravaš z Lenko?"

Mirt se je zdrnil in zardel.

"Nu, le na dan z besedo! Ali si se zatreskal v njo, ker je — kako bi dejal — golobica in pol? Ali pa imaš — kakor pravite idealisti — lepe in čiste name-ne?"

"Če to ni prazna mlačva slame..."

"Prav, pa nič, tudi to je odgovor. Toda meni, Mirt, bi vsekar zelo ustregel, če bi se neko-

liko določneje izjavil o tem."

"Dovolj tega!" se je ujezil Mirt, vstal in se z rokami uprl ob mizo. "Mar si me zato povabil s seboj, da bom priča tvo-jega paševanja na kmetiji in da boš povrhu še meni levite bral? Pa če bi že vse drugo bilo, naj ti bo. Nemara se ti hoče take zabave. Toda — Lenkinega ime-na mi ne izusti več po nemarnem!"

Mahoma je bil Ignacij Orehek ves majhen in prilizjen.

"Nu, saj nisi ožen! Saj sva vendar moža! Če ti začnem jaz pripovedovati o dekletih, fant, boš strmel, čeprav si že tako mlad trpal po svetu, kakor si se sam hvalil."

"Jaz, da sem se hvalil?"

"Tak nikar ne vzplamti za vsako besedo! Če boš tak, Mirt, ne ostaneva prijatelja."

"Ne ženem se za tem."

"Ti, pa se nemara še boš! ... Mirt, nisem hudoben človek, kakor sodiš. Odprto srce imam in, če je treba, odprto listino. V Ljubljano pojdi z menoj, službo ti pomagam poiskati, primer-no, lepo, lahko službo, da boš zraven še meni lahko v pomoč. Marsikateri lepo urico bova prebila. Zdjaj je še čas. Klub, teater, izleti, vesela dekleta... to bi bilo kaj za tebe, Mirt ne pa puhla kmečka romantika... Cakaj no, saj nisem nič rekel."

Mirt je zakrillil z rokami. Basti Boltek, ki je sedel nedaleč od njiju v senci na travi, se je zahihital. Kako čudna in smešna sta se mu pač videla tujca iz doline, razgretja v razgovoru, od katerega še besede ni razumel!

Mirt je opravil. Škoda je bilo tritati besede. Veliki svet, v katerem je bil videl tolikanj blišča in pošastnih senc, je bil zdaj daleč za gorami in Mirt ni prav nič želel nazaj, odkar je tako preprosto spoznal mik domačih krajev in se nasrkal vonja doma-čih gozdov. Mali, plitki duh Ignacija Orehka se mu je zazdel kakor gosneca, ki vse obleze,

CHICAGO, ILL.

REAL ESTATE FOR SALE

For Sale By Owner — 166th Street-Lathrop Ave. 3 blocks west of Halsted. Conv. to everything. LOT — 30 by 125'. \$1,900. VI 7-6891. (141)

NEAR SAUGATUCK-DOUGLAS AREA — Attractive sm. 3 bdrm. country home on approx. 1½ Ac. Country style kitchen. \$9,000. CE 6-0633 wkdays 9 to 5. (141)

HOUSEHOLD HELP

WOMAN OR GIRL — For child care & lite housework. Stay or go. Professional family. 386-6059 (141)

MALE HELP

ENGINEERS

Challenging opportunities

with a progressive State Highway Department

THE IOWA STATE HIGHWAY COMMISSION NOW HAS OPENINGS IN DESIGN, CONSTRUCTION MATERIALS AND PLANNING

Send resume to: PERSONNEL DIRECTOR

IOWA STATE HIGHWAY COMMISSION

AMES, IOWA 50010

An Equal Opportunity Employer (142)

samo da se napase.

Brez besede se je poslovil.

"Vsaj zahvalil bi se lahko," je mrmral Ignacij Orehek, ki je iztočil poslednje kaplje iz steklenice v čašo in jih z naslodo posrebral. Tedaj je bil Mirt že na pobočju in se je spuščal v gozd, v sotesko.

Ignacij Orehek si je bil zamislil za to popoldne kopico opravkov. Zato je kupal jezo, ker je Mirt odnesel pete prav zdaj, ko bi ga bil najbolj potreboval. Novi gospodar je začel natančneje ogledovati kmetijo. Od prilike do prilike se je vrnil k mizi in je, občudovan od beba-stega Bolta, skrbno zapisoval svoje domisleke in risal načrte, kako bo vse predelal in preno-vil.

"To se bo kar svetilo," je rekel Štaknetu, ki ga je spremljal, trudeč se ob palicah, od poslopja do poslopja, od hleva do sliv-nika in do prvih njiv. "Pokazal bom, kakšna mora biti prava kmetija... A, da ne pozabim. Štakne: v ponedeljek pridejo zidarji iz doline, dotlej mora biti hiša izpraznjena."

"Bog se usmili, saj ne zmo-rem, gospodar! Bajta za goz-dom, kjer smo nekoč imeli kaj-žarje, je bila predolgo izposta-vljena vetru in dežju, to se ne da kar tebi nič meni nič popra-viti. Prosil sem tesarja in zida-

rja, pa tudi onadva ne utegeta prej, kakor v ponedeljek."

"Povedal sem pravi čas. Meni se mudi, Štakne. Moja beseda pri tej hiši mora veljati!"

"Kakor nerad prosim, — vsaj še štirinajst dni odloga, gospo-dar!"

"Vsaj še štirinajst dni!" je prijelokala iz hiše Štaknela, ki je bila že ves dan boječe na preži za besedami novega gospodarja.

"Oha, v mlin ste mi prinesli!" se je ogorčil gospod Orehek. "Mar je treba take umazani-je pri hiši?"

"Ni je treba, res da ne, gos-podar. Ostarela sem, oči sem izjokala, trpela sem kakor črna živina, napol sem oslepele, zdaj ne morem več."

"Ne more!" se je vmešal be-basti sin in se nakremžil pol smešno, pol jokavo.

"Štirinajst dni odloga, — ve-lja, Štakne! Toda to je moj zad-nji odlog. Saj vendar sprevide-te: lep dom hočem imeti, snažen hlev, živine nakupim, Štakne, hlev bo spet poln. Kakšne živi-ne, Štakne! Se vam bo v veselje, Artnik pa bo zelenel od jeze in zavisti."

"Nemara res," je pohlevno pritrdil Štakne, oči pa so ga iz-dale, da misli drugače.

"A kaj naj počnem s tole sestradano živadjo, Štakne?"

(Dalje prihodnjič)

Imenik raznih društev

Upokojenski klubi

KLUB SLOVENSKIH UPKOJEN-CEV V EUCLIDU

Predsednik Krist Stokel, podpredsednika John Gerl in Josephine Skabar, tajnik John Zaman, 2021 E. 228 St., Euclid, O., 44117, tel. IV 1-4871, blag. Andrew Bozich, zapis. Leonard Poljšak. Nadzorni odbor: Mary Kobal, John Troha in Molly Legat. Poročevalca: Frank Česen in Frank Rupert. — Seje se vrše vsak prvi četrtek v mesecu ob 2. uri pop. v Slovenskem Društvenem Domu (AJC) Recher Ave.

KLUB UPKOJENCEV V NEWBURGHU

Predsednik Fred Krecic, podpredsednik Anton Perusek, tajnica in blagajničarka Antonia Stokar, 6611 Chestnut Rd., Independence, Ohio, 524-7724, zapisničarica Jen-nie Pugely; nadzorni odbor: Andy Rezin, Anton Gorenc, Louis Kaste-lie. Za Federacijo: Anton Perusek, Andy Hočevar, Fred Krecic, Anton Gorenc, Antonia Stokar. Seje vsak mesec v drugem narodnem domu četrto sredo v mesecu ob 2. uri pop.

KLUB SLOV. UPKOJENCEV ST. CLAIRSKO OKROŽJE

Predsednik Jože Okorn, podpreds. Frank Majer, tajnica Mrs. Rose Erste, 3813 Schiller Ave., tel. 661-3777. blagajnik Florian Mubel-nikar, zapisničarica Cecilia Subel. Nadzorni, odbor: Andrew Kavenik, Joseph Babnik, Mrs. Mary Kolegar. Veselični odbor: Frances Okorn, Anna Zalar, Dorothy Sternina, Bar-bara Babnik, Mike Vidmar, Andrew Kaučnik. Nove člane in članice se sprejema vseh starosti kadar stopijo v pokoj. — Seje se vršijo vsak tretji četrtek ob 2. uri popold-ne v spodnji dvorani SND na St. Clair Avenue.

KLUB SLOV. UPKOJENCEV NA WATERLOO RD.

Predsednik John Azman, podpredsednik Marian Mashel, tajnik

in blag. Blaž Skok, 16306 Huntmere Avenue, KE 1-1443, zapisničarica Ursula Brainsel. Nadzorni odbor Jack Marinko, Rose Paulin, Mari-anna Mashel. Zastop. za fed. klub-ov: John Azman, Louis Dular, Blaž Skok, Marian Bashel. Seje so vsaki drugi torek v mesecu ob 2. ur pop. v SDD na Waterloo Road.

KLUB UPKOJENCEV v Slovenskem domu na Holmes Ave.

Častni predsednik Anton Skapin, predsednik Joseph Ferra, I. podpredsednik Wm. J. Kennick; II. podpredsed. Joško Yerkic; tajnik in blagajnik John Treck, 1140 E. 178 St., tel. 486-6090; zapisničar Joseph Malečkar; nadzorni odbor: John Poznik, John Habat, Stefka Kon-cilija. — Seje in sprejemanje novih članov vsako drugo sredo v mesecu ob 2. uri pop. v Slov. domu na Holmes Avenue.

FEDERACIJA KLUBOV SLOV. UPKOJENCEV NA PODROČJU VELIKEGA CLEVELANDA

Predsednik Krist Stokel, 1. podpredsednik Joseph Okorn; 2. podpred. Anton Perusek; tajnik Wm. Kennick, 2675 Rockefeller, 943-3670; zapisnikar John Trček, blagajnik Andy Bozich; nadzorni odbor: Jo-seph Babnik, Louis Dular, in Leon Polsak. — Seje so vsake tri mesece. Sklepije jih predsednik po potrebi.

AMERIŠKI-SLOVENSKI POKOJNISKI KLUB, V BARBERTON, OHIO.

Preds. Louis Arko, podpreds. Ig. Pavlovic, tajnica-blagajničarka, Mary Sustersic, 405 Van Street, Barberton, Ohio 44203, tel. 753-2135, zapisnikar, Anton Okolish, nadzor-nica, Josephine Platner, Frances Zagar, Jennie Troha. Seje vsak prvi četrtek v mesecu, ob 2. uri popold-ne, v Slovene Center!

Samostojna društva

SAMOSTOJNO PODPORNO DRUŠTVO LOŽKA DOLINA
Predsednik Frank Baraga, 1144

ROJSTNE ČESTITKE — Gorilski par v živalskem vrtu v Frankfurtu na Maini v Nemčiji je dobil lani dva mladiča, ki pa ju ni maral. Mladiča so kljub temu ohranili pri življenju in sta nedavno praznovala prvo obletnico rojstva. Na sliki ju vidimo pri praznovanju tega dogodka.

ZVEZA DRUŠTEV SLOVENSKIH PROTIKOMUNISTIČNIH BORCEV

Predsednik Karel Mauser; podpredsedniki so vsi predsedniki kra-jevnih odborov DSPB; tajnik Jože Melaher, 1143 Norwood Rd., Clevel-land, O. 44103; blagajnik Ciril Preželj, Toronto, Ont., Canada; tiskovni referent Otmar Mauser, Toronto; nadzorni odbor: Franc Se-ga, Anton Meglič, Cleveland, Jakob Kranjc, Toronto; razsodišče: Frank Medved, Andrej Percic, Gilbert, Minn., Tone Muhič, Toronto. Zgo-dovinski referent prof. Janez Sever, Cleveland.

SLOVENSKI SPORTNI KLUB

Predsednik Jože Kokal, podpred. Marchello Lumpert, tajnica Marija Melaher, 1143 Norwood Rd., Clevel., Ohio 44103, tel. 881-2641, blagajnik Franc Sever, odborniki: Jože Košir, Charles Lončar, Josie Kamin, Marina Mrva in Mario Perčić, pregled-nika: Majda Stanonik, Pavle Košir, duhovni vodja č.g. Jože Falež.

BARAGOVA ZVEZA (Sixth and Fisher Streets, Marquette, Michigan)

Predsednik Msgr. F. M. Scher-in-ger, podpredsednik Rev. Jožef Kichak, ekse. taj. in urednik Fath-er Howard Brown, tajnik Rev. Tomaž Ruppe blag. Msgr. Nolan McKeivitt. Letna članarina \$1, pod-porni član, letno \$5, dosmrtno član-stvo \$50,00, dosmrtno članstvo za družino in organizacije \$100,00. Vsi člani dobivajo The Baraga Bulletin, ki izhaja štirikrat na leto. Društvo

krije stroške za delo za priglasenje škofa Baraga blaženim in svetni-kom.

BELOKRANJSKI KLUB

Preds. Max Traven, podpred-sed. Mrs. Milera Dovič, taj. Matt Hutar, 21020 Westport Avenue, Eu-clid, Ohio 44123, tel. 481-3308, blag. Vinko Ivanc, Zapisnikar John De-jak, nadzor. M. Golobič, E. Mauser in Mrs. C. Traven, gospodar Milan Dovič, kuharica Mary Ivec. Seje: Vsaki drugi mesec, na tretjo nedeljo.

MLADI HARMONIKARJI

Slovenski harmonikarski zbor dečkov in deklic pod vodstvom učitelja Rudija Kneza, 679 E. 157 St., Cleveland, Ohio 44110, telefon 541-4256. Poslovodkinja ga. Marica Lavriša, 1004 Dillewood Rd. tel. 481-3768.

TRETI RED SV. FRANCISKA

Duhovni vodja Rev. Arthur Zanutić, predsednica Mrs. Frances Lindie, tajnica Mrs. Frances Petric, blagajnica Mrs. Stephanie Novak. Shodi so vsako drugo nedeljo v mesecu ob 2 popoldne v cerkvi sv. Lovrenca v Newburghu.

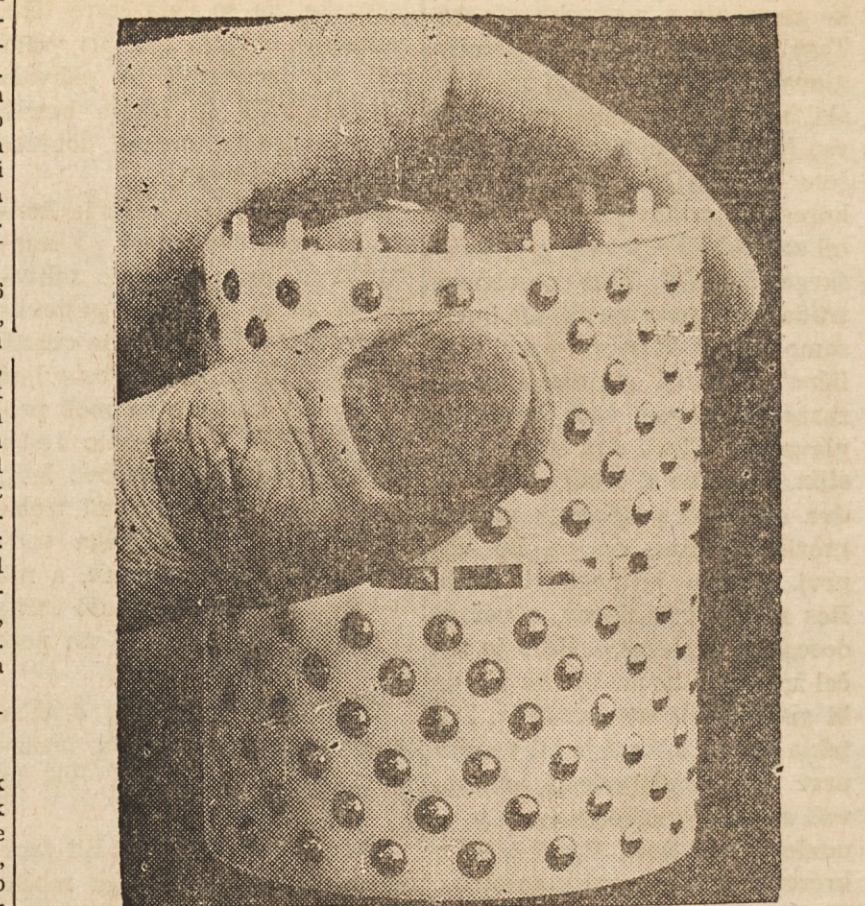
ZELENA DOLINA

Predsednik Karl Fais; tajnik Loj-ze Ferline, 915 E. 73 St., tel. 431-8447; blagajnik Rudi Kristavčnik; gospodar Jože Zelenik; odborniki: John Vinkler, Matija Kavas, Rozi Fais, Kristina Ferline, Ivanka Kri-stavčnik, Ivanka Zelenik, Angela Kavas in Sophie Vinkler.

GRDINOVA POGREBNA ZAVODA

17002 Lake Shore Blvd. 1053 East 62nd Street
KENmore 1-6300 HEnderson 1-2083
Grdina trgovina s pohištvo — 15301 Waterloo Road
KENmore 1-1235
GRDINA — Funeral Directors — Furniture Dealers

SVOJEVRSTEN LEŽAJ — Slika kaže krogični ležaj iz pla-stike, ki je bil nedavno razstavljen na neki industrijski razstavi v Nemčiji.

V blag spomin na naše ljubljene: mamo, očeta in sestro

mama JOHANNA ARKO

† 25. aprila 1950

Daj jim Gospod svoj mir in večna luč naj jim sveti, prosimo

Žalujoci:

JENNIE PRIMC, ANTOINETTE GERBEC, LOUIS, JOSEPH, FRANK in VICTOR ARKO z družinami

oče FRANK ARKO

† 24. julija 1959

Te usliši nas!

sestra FRANCES ARKO

† 12. decembra 1964